

بررسی اثرات صمغ های دانه شاهی، قدومه شیرازی و متیل سلوزل و ترکیب آنها بر جذب روغن و خصوصیات کیفی سیب زمینی سرخ شده طی فرایند سرخ شدن عمیق

مهرگان یادگاری^۱ رضا اسماعیلزاده کناری^{۲*}، سید جعفر هاشمی^۳

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- دانشیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳- دانشیار، گروه مهندسی بیوسیستم، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

(تاریخ دریافت: ۹۵/۰۳/۰۳ تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۶/۲۷)

چکیده

سرخ کردن عمیق در روغن فرایند پخت خشک است که شامل غوطه‌ور کردن قطعات و تکه‌های ماده غذایی در روغن داغ می‌شود و موجب افزایش جذب روغن محصول نسبت به روش‌های دیگر می‌گردد، استفاده از فیلم‌ها و پوشش‌های خوراکی روش مناسبی برای کاهش مقدار روغن جذب شده توسط محصول طی سرخ کردن است. در این مطالعه صمغ‌های بومی دانه‌های شاهی و قدومه شیرازی و صمغ متیل سلوزل به عنوان منابع هیدروکلولئیدی انتخاب شد و اثرات جدا و ترکیب آنها بر جذب روغن و درصد رطوبت، راندمان سرخ کردن و درصد پوشش‌دهی طی فرایند سرخ شدن عمیق و همچنین جریان رفتار سوپاپسیون‌های پوشش‌دهی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از این بود که ویسکوزیته ظاهری تمامی سوپاپسیون‌ها در هر سه غلاظت با افزایش سرعت برشی به سرعت کاهش یافت که این بینگر رفتار جریانی سودوپلاستیک آن‌ها بوده و تماماً دارای ویژگی‌های جریانی مشابهی بودند. پوشش‌های هیدروکلولئیدی مورد استفاده در این مطالعه موجب افزایش میزان رطوبت محصول شدند اما تأثیر آن‌ها در جذب روغن متفاوت بود. در بین پوشش‌ها، پوشش تهیه شده از صمغ ۲٪ دانه قدومه شیرازی مؤثرترین بود، بطوریکه موجب حداقل کاهش جذب روغن و افزایش میزان رطوبت به ترتیب ۱۶,۷۲٪ و ۱۸,۸۴٪ شد. همچنین تیمار پوشش‌دهی شده با این سوپاپسیون دارای حداقل راندمان سرخ کردن بود.

کلید واژگان: صمغ دانه قدومه شیرازی. صمغ دانه شاهی. متیل سلوزل. جذب روغن. سرخ شدن عمیق

* مسئول مکاتبات: reza_kenari@yahoo.com

شدند و در بین آنها استفاده از کربوکسی متیل سلولز بیشترین حفظ رطوبت و آگار کمترین جذب روغن را موجب شدند [۱۰]. استفاده از صمغ زانتان نیز بر روی موز سرخ شده تاثیر معنی داری بر کاهش جذب روغن آن طی فرایند سرخ کردن داشت [۱۱]. مطالعاتی که تا به حال صورت گرفته بیانگر این است که تحقیقات در استفاده از هیدروکلوئیدهای بومی ایران در جهت کاهش جذب روغن بسیار محدود بوده است. در ایران دانه های بومی بسیاری حاوی صمغ وجود دارد که پتانسیل بالایی جهت تولید هیدروکلوئیدهای غذایی دارند، به عنوان مثال می توان به صمغ های دانه شاهی و دانه قدومه شیرازی اشاره کرد که تا کنون در ارتباط با پوشش دهنده مورد استفاده قرار نگرفته اند. با توجه به مطالعه مذکور هدف از این پژوهش بررسی اثر صمغ های دانه های شاهی، قدومه شیرازی و متابل سلولز و ترکیب آنها بر جذب روغن و خصوصیات کیفی سبب زمینی سرخ شده طی فرایند سرخ شدن عمیق می باشد.

۲- مواد و روش ها

۲-۱- مواد

برای این مطالعه سبب زمینی های واریته ساتینا از یک بازار محلی در مازندران_ ایران خریداری و در دمای ۶ درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی ۹۳-۹۵٪ نگهداری شدند [۱۲]. روغن کانو از شرکت رامین در ایران، متابل سلولز و تمامی مواد شیمیایی نیز از شرکت مرک آلمان جهت این مطالعه تهیه گردید.

دانه های شاهی و قدومه شیرازی از فروشگاهی در مازندران_ ایران خریداری شده و جهت حذف مواد خارجی نظیر خار و خاشاک، سنگ، دانه های شکسته و کاه به شیوه دستی تمیز شدند. در این تحقیق صمغ دانه شاهی به روش کاراژیان و همکاران [۱۳] در شرایط بهینه (نسبت آب به دانه به ترتیب ۱ به ۳۰، دما ۳۵ درجه سانتی گراد و pH=10) استخراج شد. صمغ دانه قدومه شیرازی با تغییراتی در روش کوچکی و همکاران [۱۴] استخراج شد، بدین صورت که دانه های قدومه شیرازی در آب مقطر با نسبت دانه به آب به ترتیب ۱ به ۴۰ و pH معادل ۴ هیدراته شد، دمای آب روی ۳۶ درجه سانتی گراد تنظیم شده و مخلوط آب و دانه طی فرایند حرارت دهنده که ۱ ساعت بود به طور مداوم همزده می شد. سپس توسط الكل ۹۶٪ رسوب داده شده و با آب مقطر

۱- مقدمه

سرخ کردن مواد غذایی یکی از روش های پخت غذا است که موجب بهبود طعم، بافت و شکل ظاهری آنها می شود. محصولات سرخ شده در سراسر جهان مورد استقبال بوده و در غذاهای سنتی و یا منطقه ای هر بخشی از جهان یافته می شود و تفاوت آنها بر مبنای مواد خام اولیه آنها می باشد [۱]. از مشکلات اصلی در ارتباط با مواد غذایی سرخ شده میزان روغن بالای آنهاست به طوریکه برخی از محصولات سرخ شده در روغن حاوی مقدار چربی در حدود ۴۰-۴۵٪ وزن کل محصول می باشند [۲]. دریافت زیاد چربی مضراتی برای انسان به همراه دارد، برای مثال می توان به بیماری های قلب و عروق، چاقی، دیابت، فشار خون و سرطان اشاره کرد. با توجه به این عوامل و رشد آگاهی مصرف کنندگان تقاضا برای محصولات غذایی سالم با میزان روغن کمتر افزایش قابل ملاحظه ای داشته است. [۳ و ۴]. یکی از روش های مناسب و خوب برای کاهش جذب روغن پوشاندن محصول با مواد خوراکی می باشد و هر روزه مطالعاتی جهت بهبود کیفیت مواد غذایی در این زمینه صورت می گیرد [۵]. برخی پوشش های خوراکی بویژه آنهایی که بر پایه پلیمرهای آبدوست هستند، مانع خوبی برای چربی ها و روغن ها میباشند. در طی سرخ کردن قطعات غذایی پوشش داده شده، این فیلم ها مانع جذب روغن، بهبود کیفیت تغذیه ای و کاهش درصد جذب روغن محصول نهایی می گردند [۶]. تا کنون پژوهش های خوراکی صورت گرفته هیدروکلوئیدها به صورت پوشش های خوراکی صورت گرفته است، به عنوان مثال سانتر و همکاران [۷] بیان کردند که استفاده از ۱-۲ درصد متابل سلولز باعث کاهش ۲۳/۱-۵۴٪ درصد جذب روغن می شود. گارسیا و همکاران [۵] از متابل سلولز و هیدروکسی پروپیل متابل سلولز برای پوشش دهنده به منظور کاهش جذب روغن در خلال سبب زمینی، در هنگام سرخ کردن استفاده کردند. باجاج و سینقال [۸] تأثیر استفاده از صمغ ژلان بر جذب روغن در یک محصول سنتی هندی سرخ شده بر پایه آرد نخود را بررسی کردند. نتایج نشان داد افزودن صمغ ژلان به میزان ۰/۲۵ درصد به طور محسوسی محتوی روغن را به میزان ۶۱/۲۴٪ کاهش داد. سینگ تانگ و تانگ کیو [۹] تأثیر آژوینات، CMC و پکتین را بر جذب روغن در چیپس موز مورد بررسی قرار دادند، بر طبق نتایج بدست آمده پکتین بیشترین تأثیر را بر روی کاهش جذب روغن داشت. در پوری نیز هیدروکلوئیدها باعث بهبود خواص رئولوژیکی خمیر

حساسیت ± 0.01 مجهز به سیرکولاتور آب، به منظور دست-تایابی سریع به دمای دقیق، کنترل شد. محلول‌های هیدروکلوبئید به طور مستقیم بر روی صفحه رئومتر در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد ریخته شد و پس از تنظیم گپ، به منظور جلوگیری از تبخیر نمونه یک لایه نازک از روغن سیلیکون اطراف نمونه ریخته شد. منحنی‌های جریان پس از یک زمان ثابت ۵ دقیقه در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد به دست آمد.

تنش برشی به عنوان تابعی از نرخ برش در ۱۰۰۰ و ۰,۰۱ بر ثانیه بر اساس برنامه داده شده ۲,۵ دقیقه برای دست‌تایابی به نرخ برشی حداکثر، ۵ دقیقه نگهداری در حداکثر نرخ برش و ۲,۵ دقیقه زمان تا رسیدن به نرخ برشی $(\pm 0,01)$ تعیین شد. مدل-های رئولوژیکی توسط برنامه رفتار جریان اصلی از رئومتر شرکت Anton Paar انجام شد، ما ویسکوزیته ظاهري در ۰,۰۴۸ و ۰,۱۱۶ بر ثانیه را انتخاب کردیم [۱۵].

۲-۳-۲ درصد پوشش دهی

درصد پوشش دهی از اختلاف وزن نمونه‌های پوشش دهی شده و بدون پوشش محاسبه می‌شود. رابطه زیر برای محاسبه درصد پوشش دهی مورد استفاده قرار گرفت.

$$\text{Drصد پوشش دهی} = \frac{(\text{C}-\text{I})}{\text{I}} \times 100$$

در این رابطه C وزن خاللهای خام پوشش دهی شده (g) و I وزن اولیه خاللهای بدون پوشش (g) می‌باشد [۱۶]. پس از تعیین درصد پوشش برای سرخ کردن، نمونه‌ها به مدت ۷ دقیقه در دمای 180°C در سرخ کن خانگی با حجم ۲/۵ لیتر در روغن کانولا سرخ شدند [۱۷]. سپس نمونه‌ها تا دمای ۲۰ درجه سانتی گراد خنک شده و برای اندازه گیری محتوى آب و روغن و بررسی تغییرات بافت و رنگ آماده شدند.

۲-۴-۱ راندمان سرخ کردن

راندمان سرخ کردن با در نظر گرفتن وزن خاللهای سرخ شده و خاللهای خام بعد از فرآیند پوشش دهی با کمک رابطه زیر محاسبه خواهد شد:

$$\text{Rاندمان سرخ کردن} = \frac{(\text{CW/C}) \times 100}{\text{CW}}$$

CW وزن خاللهای سیب‌زمینی پوشش دار سرخ شده (g) و C وزن خاللهای سیب‌زمینی پوشش دار سرخ نشده (g) می‌باشد [۱۸].

۲-۵-۲ درصد رطوبت

برای تعیین میزان رطوبت، نمونه‌ها در رطوبت سنج اتومات با دمای $105-110^{\circ}\text{C}$ تا رسیدن به وزن ثابت قرار داده شد.

شستشو داده شد و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای محیط قرار گرفت. برای جداسازی صبغ از دانه‌های متورم از یک اکسٹراکتور مجهز به صفحه چرخان استفاده شد، سپس در آون در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد خشک گردید و در آخر آسیاب شده و پس از بسته بندی در جای خشک و خنک نگهداری شد.

۲-۲-۲ روش‌ها

۱-۲-۲-۱- آماده سازی محلول‌های هیدروکلوبئیدی

صبغ دانه‌های شاهی، قدومه شیرازی و متیل‌سلولز و یک محلول ترکیبی از شاهی-قدومه شیرازی-متیل‌سلولز در غلطات های ۱,۱ و ۲ درصد (W/V) آماده شد. هیدروکلوبئیدها در آب مقطر حاوی $0,02\%$ سدیم آزاد در با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد ریخته و با همزن مکانیکی به مدت ۴۰ دقیقه به طور مداوم همزده شد تا حل گردد، سپس صبغ‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد به منظور هیدراته شدن نگهداری شدند [۱۵].

۱-۲-۲-۲- آماده سازی قطعات سیب‌زمینی

سیب‌زمینی‌ها بر اساس کیفیت و همسانی انتخاب گردید و بعد از شسته شدن و پوست گیری توسط خالل‌کن خانگی به خاللهای مساوی با ابعاد $8 \times 8 \times 16$ سانتی متر بریده شدند. سپس نمونه‌ها به منظور بلانچ شدن در محلول آبی کلرید کسیم 1% به مدت ۶ دقیقه در دمای 70°C قرار داده شدند. بعد از بلانچینگ قطعات سیب‌زمینی بلافاصله در محلول‌های هیدروکلوبئیدی آماده شده به مدت ۲ دقیقه در دمای اتاق غوطه-ور شد و خاللهای پوشش دهی شده به منظور حذف پوشش-های اضافی بر روی سیبی مشبک قرار داده شدند، نسبت محلول‌های هیدروکلوبئیدی به سیب‌زمینی ۱ به ۳ بود. گروهی از سیب‌زمینی‌ها تنها در آب مقطر غوطه‌ور شد که آنها تحت عنوان گروه کنترل طبقه بندی شدند. به منظور کاهش آب سطحی نمونه‌ها به مدت ۳ دقیقه در آون 150°C درجه سانتی گراد قرار داده شدند [۱۲].

۲-۳-۲-۲ خواص رئولوژیکی سوسپانسیون هیدروکلوبئیدها

خواص رئولوژیکی صبغ دانه‌های شاهی، قدومه شیرازی و متیل‌سلولز و ترکیبی از هر سه آن‌ها با استفاده از یک رئومتر پارفیزیکا (آلمان) مجهز به هندسه مخروط و صفحه (قطر ۴ میلی متر، زاویه ۴ درجه و اندازه گپ ۴۹ میکرومتر) انجام گرفت. دمای پلیت زیرین توسط سیستم peltier plate با

بین سوسپانسیون صمغها در تمامی غلظت‌ها بیشترین ویسکوزیته در سرعت برشی ۶۲,۱۱ به ترتیب برای صمغ دانه شاهی، دانه قدومه شیرازی، ترکیب متیل‌سلولز-قدومه شیرازی-شاهی و متیل‌سلولز و در سرعت برشی ۰,۴۸ به ترتیب برای صمغ دانه قدومه شیرازی، دانه شاهی، ترکیب متیل‌سلولز-قدومه شیرازی-شاهی و متیل‌سلولز بود (جدول ۱). همان‌گونه که نشان داده شده ویسکوزیته ظاهری تمامی صمغ‌ها در هر سه غلظت با افزایش سرعت برشی به سرعت کاهش یافت که این بیانگر رفتار غیرنیوتی رقیق‌شونده با بر بش در این صمغ‌هاست، و می‌توان گفت در این میان صمغ دانه قدومه شیرازی بیشتر تحت تأثیر سرعت برشی قرار گرفت زیرا با افزایش سرعت برشی ویسکوزیته آن با شدت بیشتری کاهش یافت. به طور کلی بین ویسکوزیته سوسپانسیون صمغ و درصد تغییرات رطوبت محصول رابطه مستقیم وجود دارد [۲۱]، همان طور که نشان داده شده تیمار پوشش داده شده با صمغ دانه‌های قدومه شیرازی و شاهی با غلظت ۲٪ که حد اکثر ویسکوزیته را داشتند، بیشتر رطوبت محصول را حفظ کرده و از افت آن جلوگیری کرده‌اند. در هر دو سرعت برشی کمترین ویسکوزیته را صمغ متیل‌سلولز ایجاد کرد، اصولاً هر چه اندازه وزن مولکولی هیدروکلولئید کمتر باشد، اصطکاک بین مولکولها و در نتیجه ویسکوزیته کمتر خواهد بود، علاوه بر این این رفتار را می‌توان به ساختار صمغ نیز نسبت داد، ساختارهای شیمیایی با توجه به نوع ساختار اعم از سخت تا منعطف، شاخه دار یا بدون انشعاب‌های مولکولی، داری گروههای باردار و بدون بار تاثیری مستقیم بر ویسکوزیته و رفتار رئولوژیکی هیدروکلولئیدها می‌گذارند [۲۲].

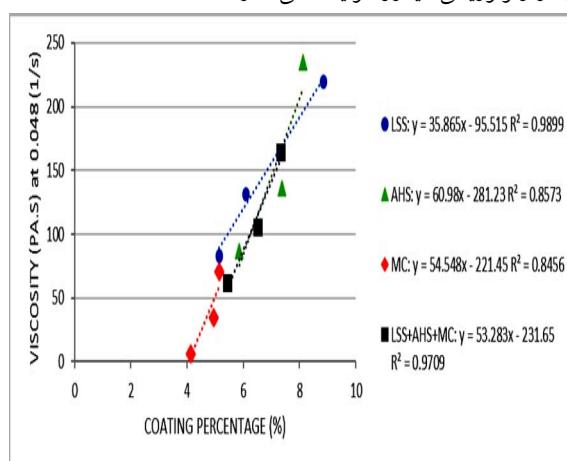


Fig 1 Correlation of viscosity (Pa.s) with coating percentage (%) for different coating suspensions

تغییرات نسبی درصد قابلیت نگهداری آب در محصولات پوشش داده شده نسبت به نمونه‌های کنترل پوشش داده نشده با هیدروکلولئیدها از رابطه زیر بدست می‌آید [۱۹].

= تغییرات نسبی رطوبت

(۱) - محتوی رطوبت نمونه‌های بلون پوشش / محتوی رطوبت نمونه‌های پوشش (ط)

۶-۲- محتوی روغن

برای بررسی محتوی روغن از نمونه‌های خشک شده در آون استفاده شد، و روغن با ۶ ساعت سوکله با استفاده از هیگران استخراج گردید [۱۹]. تغییرات نسبی درصد جذب روغن توسط نمونه‌های پوشش داده شده با هیدروکلولئیدها نسبت به نمونه‌های کنترل پوشش داده نشده اندازه‌گیری شد [۱۲].

= تغییرات نسبی جذب روغن

(۱) - محتوی روغن نمونه‌های بلون پوشش / محتوی روغن نمونه‌های پوشش (ط)

۷-۲- تجزیه و تحلیل آماری

آنالیز آماری این مطالعه جهت بررسی اثر پوشش بر میزان جذب روغن و خواص کیفی خلال سیب‌زمینی در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گرفت. کلیه آزمون‌ها در ۳ تکرار انجام شد، برای تجزیه و تحلیل نتایج نرم‌افزار spss نسخه ۱۹ و برای مقایسه میانگین‌ها آزمون چند دامنه‌ای دانکن با سطح معنی داری ۵٪ (p=0.05) مورد استفاده قرار گرفت، نمودارهای آماری نیز توسط نرم افزار excel رسم گردید.

۳- بحث و نتایج

۳-۱- ویژگی‌های رئولوژی محلول‌های صمغی

تغییر ویسکوزیته ظاهری صمغ‌های دانه‌های شاهی، قدومه شیرازی، متیل‌سلولز و ترکیبی از هر ۳ آن‌ها بر مبنای تغییر درصد پوشش دهنده در دو سرعت برشی ۰,۴۸ و ۶۲,۱۱ بر ثانیه در شکل ۱ نشان داده شده است. چنان که مشاهده می‌شود در تمامی تیمارهای پوشش داده شده با صمغ با افزایش غلظت سوسپانسیون از ۱٪ به ۱,۵٪ و از ۱,۵٪ به ۲٪ ویسکوزیته ظاهری به طور قابل توجهی افزایش یافت و اختلاف آن‌ها به شدت معنی دار بود، به طور کلی بین ویسکوزیته سوسپانسیون صمغ و درصد پوشش دهنده رابطه مستقیم وجود دارد و این به دلیل چسبیدن بیشتر پوشش بر روی نمونه‌ها می‌باشد [۲۰]. در

Table 1 Viscosity and coating percentage of hydrocolloid suspensions

Hydrocolloid	Apparent viscosity (Pa·s)		Coating percentage (%)
	At 0.048 1/s	At 62.11 1/s	
LSS 1%	82.94 ± 3.46 ^f	0.25 ± 0 ^g	5.14 ± 1.19 ^{cd}
LSS 1.5%	130.84 ± 2.38 ^d	0.88 ± 0.01 ^c	6.1 ± 0.33 ^{bcd}
LSS 2%	219.56 ± 11.62 ^b	1.33 ± 0.01 ^a	8.84 ± 2.44 ^a
AHS 1%	86.63 ± 3 ^f	0.2 ± 0.01 ^h	5.86 ± 0.33 ^{bcd}
AHS 1.5%	135.57 ± 6.21 ^d	0.64 ± 0.02 ^d	7.37 ± 0.7 ^{abc}
AHS 2%	235.21 ± 9.31 ^a	1.1 ± 0.01 ^b	8.11 ± 0.89 ^{ab}
MC 1%	6.25 ± 2.61 ⁱ	0.13 ± 0.01 ^j	4.12 ± 1.39 ^d
MC 1.5%	34.24 ± 3.7 ^h	0.49 ± 0.01 ^f	4.94 ± 0.85 ^{cd}
MC 2%	70.28 ± 3.03 ^g	0.88 ± 0.01 ^c	5.15 ± 1.1 ^{cd}
LSS+AHS+MC 1%	62.38 ± 6.66 ^g	0.16 ± 0.01 ⁱ	5.44 ± 0.75 ^{bcd}
LSS+AHS+MC 1.5%	105.47 ± 4.54 ^e	0.58 ± 0.01 ^e	6.52 ± 1.41 ^{abcd}
LSS+AHS+MC 2%	164.85 ± 2.73 ^c	1.09 ± 0.01 ^b	7.33 ± 2.96 ^{abc}

Values in the same column with different letters are significantly different ($p < 0.05$) as measured by

Results are mean ± SD of three determinations

قابلیت نگهداری رطوبت تحت تأثیر نوع پوشش‌ها و غلظت آن‌ها متفاوت است. در تیمارهای پوشش داده شده با صمغ‌های دانه شاهی و دانه قدومه شیرازی با افزایش غلظت محتوی رطوبت نیز افزایش یافت، علت این امر را می‌توان به افزایش ضخامت فیلم (ژل حرارتی) تشکیل یافته توسط پوشش‌ها نسبت داد [۲۵]، اما در تیمار پوشش داده شده با متیل سلولز غلظت ۱.۵٪ آن مؤثرتر عمل کرد. پوشش دهی با سوپسانسیون ترکیبی صمغ‌های دانه شاهی+دانه قدومه شیرازی+متیل سلولز در غلظت ۱.۵٪ نسبت به دو غلظت دیگر آن کمتر موجب حفظ رطوبت محصول شد که احتمالاً به دلیل ساختار متفاوت این محلول نسبت به محلول‌های جداگانه از صمغ‌ها و وجود کف ثبیت شده در محلول این پوشش می‌باشد. در بین پوشش‌ها صمغ دانه شاهی با غلظت ۲٪ در حفظ رطوبت محصول موفق‌تر عمل کرده و تیمار پوشش داده شده با این صمغ دارای حداقل محتوی رطوبت به میزان ۶۲/۷۶ (g/100g) بود که این احتمالاً به دلیل تشکیل بهتر ژل حرارتی و نفوذپذیری کمتر فیلم تشکیل شده از سایر صمغ‌ها نسبت به خروج رطوبت است [۱۶].

۲-۳- اثر پوشش بر رطوبت

رطوبت یکی از مهمترین ویژگیهای کیفی محصولات سرخ شده به شمار می‌رود. رطوبت ماده غذایی طی سرخ کردن از درون به سطح ماده غذایی منتقل و سپس دفع می‌گردد، طی سرخ کردن مواد غذایی در اثر از دست دادن رطوبت حفره‌هایی در محصول ایجاد شده و روغن در این حفره‌ها جای می‌گیرد. همان طور در جدول ۲ نشان داده شده، پوشش دهی با مواد هیدروکلوفنیلی به طور معنی‌داری ($p < 0.05$) منجر به افزایش محتوی رطوبت خالهای سیب‌زمینی در مقایسه با تیمار شاهد شد، اما اختلاف در بین تیمارهای پوشش داده شده معنی‌دار ($p < 0.05$) نبود. علت کاهش افت رطوبت طی سرخ کردن، ناشی از خاصیت سدکنندگی صمغ‌هاست که روی سطح بیرونی سیب‌زمینی قرار گرفته و مانع از خروج رطوبت از بافت می‌شوند. نتایج به دست آمده با یافته‌های برتولينی و همکاران [۲۳] بر روی سیستم‌های خمیری و نتایج اکدنسی و همکاران [۱۶] بر روی قطعات هویج مطابقت داشت. همچنین طی مطالعه‌ای که بوازیز و همکاران [۲۴] در مورد اثر صمغ بادام روی چیپس سیب‌زمینی داشتند نتایج مشابهی مشاهده شد.

Table 2 Effect of addition different hydrocolloid coatings on frying yield, moisture content (g/100g) and oil uptake (g/100g) of potato strips

Coating formulation	Frying yield (%)	Moisture content (g/100 g)	Relative variation of water retention (WR) (%)	Oil uptake (g/100 g)	Relative variation of oil uptake (OU) (%)
control	45.45 ± 1.49 ^g	51.96 ± 1.42 ^c	-	15.73 ± 0.42 ^{cd}	-
LSS 1%	51.8 ± 0.6 ^f	58.6 ± 3.27 ^{ab}	12.75 ^a	16.93 ± 1.1 ^{bc}	7.65 ^{bc}
LSS 1.5%	53.81 ± 1.94 ^{ef}	60.22 ± 2.45 ^{ab}	15.89 ^a	18.13 ± 1.21 ^{ab}	15.28 ^{ab}
LSS 2%	53.77 ± 0.71 ^{ef}	62.76 ± 2.86 ^a	20.79 ^a	15.87 ± 0.76 ^{cd}	0.87 ^{cd}
AHS 1%	57.6 ± 3.36 ^{def}	58.94 ± 1.65 ^{ab}	13.42 ^a	14.47 ± 1.03 ^{def}	- 8.03 ^{de}
AHS 1.5%	57.27 ± 5.52 ^{def}	60.7 ± 1.65 ^{ab}	18.22 ^a	14.83 ± 0.86 ^{cdef}	- 5.7 ^{cde}
AHS 2%	59 ± 2.62 ^{cde}	61.75 ± 1.49 ^{ab}	18.84 ^a	13.1 ± 0.95 ^f	- 16.72 ^c
MC 1%	55.86 ± 3.72 ^{def}	57.83 ± 3.62 ^{ab}	11.29 ^a	13.27 ± 0.7 ^{ef}	- 12.66 ^{de}
MC 1.5%	52.88 ± 3.03 ^f	60 ± 0.94 ^{ab}	15.47 ^a	13.2 ± 1.04 ^f	- 16.08 ^e
MC 2%	54.02 ± 2.57 ^{ef}	59.77 ± 1.31 ^{ab}	14.12 ^a	13.73 ± 0.58 ^{def}	- 12.69 ^{de}
LSS+AHS+MC 1%	53.01 ± 1.9 ^f	59.45 ± 3.11 ^{ab}	14.41 ^a	13.67 ± 0.64 ^{def}	- 13.1 ^{de}
LSS+AHS+MC 1.5%	52.83 ± 0.52 ^f	56.27 ± 5.76 ^b	8.29 ^a	14.87 ± 0.31 ^{cdef}	- 5.49 ^{cde}
LSS+AHS+MC 2%	54.02 ± 3.05 ^{ef}	58.53 ± 3.51 ^{ab}	12.64 ^a	14 ± 0.53 ^{def}	- 11 ^{de}

Values in the same column with different letters are significantly different ($p < 0.05$) as measured by
Results are mean ± SD of three determinations

جبس کردن مولکول های آب از تبخیر رطوبت و جایگزین شدن آن با روغن در فرایند سرخ کردن جلوگیری می کنند که این منجر به کاهش جذب روغن می گردد [۲۶]. اما در مورد تیمار پوشش داده شده با صمغ دانه شاهی این گونه نبوده و با نتایج محققان دیگر مطابقت نداشت، پوشش دهی با این صمغ علاوه بر افزایش رطوبت محصول موجب افزایش جذب روغن آن نیز شد، که احتمالاً به دلیل ساختار و عملکرد متفاوت این صمغ باشد. پوشش دهی با صمغ دانه شاهی در هر سه غلاظت پیشترین جذب روغن محصول را به همراه داشته و در این بین تیمار پوشش داده شده با غلاظت ۱,۵٪ از این صمغ بیشترین درصد روغن را داشت و اختلاف آن با تیمار شاهد معنی دار ($p < 0.05$) بود. این پوشش موجب افزایش جذب روغن به میزان ۱۵,۲۸ درصد نسبت به تیمار شاهد شد، ساختار پوسته عاملی تعیین کننده در جذب روغن است و می تواند حین سرخ کردن موجب افزایش یا کاهش جذب روغن توسط محصول گردد [۲۷] و [۹]. در بین تیمارها کمترین درصد جذب روغن در تیمار پوشش داده شده با صمغ دانه قدومه شیرازی با غلاظت ۰.۲٪ مشاهده شد، این تیمار دارای بیشترین درصد رطوبت و بیشترین راندمان سرخ کردن نیز بود.

۳-۳- اثر پوشش بر جذب روغن

به طور کلی انتظار می رود که پوشش دهی با هیدروکلولوئیدها موجب افزایش درصد رطوبت و کاهش جذب روغن محصول گردد. همان طور که در جدول ۲ نشان داده شده استفاده از صمغ های دانه قدومه شیرازی، متیل سلولز و ترکیب متیل سلولز-قدومه شیرازی-شاهی در ۳ غلاظت ۱، ۱.۵ و ۲ درصد به عنوان پوشش موجب کاهش جذب روغن و افزایش محتوى رطوبت خالل های سیب زمینی سرخ شده نسبت به نمونه شاهد شد. در بسیاری از منابع به ارتباط مستقیم بین افت رطوبت و جذب روغن محصول اشاره شده است، به طوری که در شکل ۲ نیز این امر قابل مشاهده است، در تمامی تیمارها با افزایش محتوى رطوبت جذب روغن محصول کاهش یافت، این نتایج با سانز و همکاران [۷] که اثر پوشش متیل سلولز را بر ویژگی های جریانی، ظرفیت نگهداری آب، میزان روغن و رطوبت نمونه های خمیری مورد بررسی قرار دادند مطابقت داشت. کاهش جذب روغن در تیمارها به ویژگی های ممانعت کنندگی پوشش های هیدروکلولوئیدی در مقابل انتقال رطوبت و جذب روغن طی فرایند سرخ کردن مربوط می شود. پوشش های هیدروکلولوئیدی علاوه بر افزایش ظرفیت نگهداری آب، با

۵- منابع

- [1] Varela, P, Fiszman, SM, 2001, Hydrocolloids in fried foods, A review, 25, 1801-1812.
- [2] Pinthus, EJ, Weinberg, P, Saguy, IS, 1993, Criterion for oil uptake during deep fat frying, Food Science, 58, 204-205.
- [3] Mellema, M, 2003, Mechanism and reduction of fat uptake in deep-fat fried foods, Trends Food Science Technology 14, 364-373.
- [4] Chaiwut, G, Waranit, P, Pawadee, M, Nispa, S, Asira, F, Akamol K, 2013, Effects of cross-linked tapioca starches on batter viscosity and oil absorption in deep-fried breaded chicken strips, Food Engineering, 114, 262-268.
- [5] Garcia, MA, Ferrero, C, Bertola, N, Martino, M, Zaritzky, N, 2002, Methylcellulose coatings applied to reduce oil uptake in fried products, Food Science and Technology International, 10, 339-346.
- [6] Dickinson, E, 2003, Hydrocolloids at interfaces and the influence on the properties of dispersed systems, Food Hydrocolloids, 17, 25-39.
- [7] Sanz, T, Salvador, A, Fiszman, SM, 2004, Effect of concentration and temperature on properties of methylcellulose-added batters Application to battered, fried seafood, Food Hydrocolloids, 18, 127-131.
- [8] Bajaj, I, Singhal, R, 2007, Gellan gum for reducing oil uptake in sev, a legume based product during deep-fat frying, Food Chemistry, 104, 1472-1477.
- [9] Singthong, J, Thongkaew, C, 2009, Using hydrocolloids to decrease oil absorption in banana chips, Food Science and Technology, 42, 1199-1203.
- [10] Parimala, KR, Sudha, ML, 2012, Effect of hydrocolloids on the rheological, microscopic, mass transfer characteristics during frying and quality characteristics of puri, Food Hydrocolloids, 27, 191-200.
- [11] Sothornvit, R, 2001, Edible coating and post-frying centrifuge step effect on quality of vacuum-fried banana chips, Food Engineering, 107, 319-325.
- [12] Karazhiyan, H, Razavi, MA, Glyn, O, Phillips, B, Fang, Y, Al-Assaf, S, Nishinari, K, Farhoosh, R, 2009, Rheological properties of *Lepidium sativum* seed extract as a

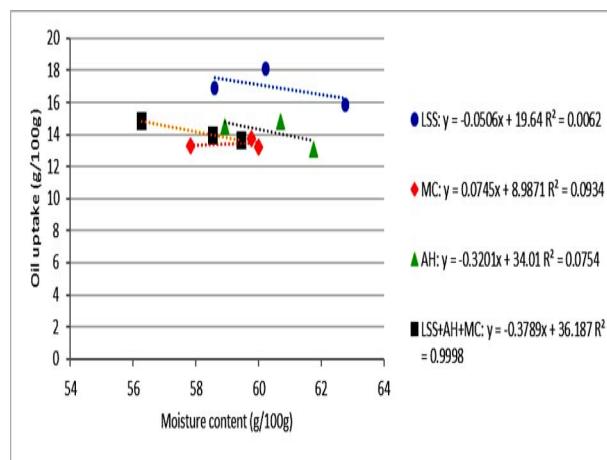


Fig 2 Relationship between oil uptake (g/100g) and moisture content (g/100g) and for different coating suspensions

۴- نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که استفاده از صمغ های متیل سلولز و سوپیانسیون ترکیبی دانه های شاهی -قدومه- شیرازی-متیل سلولز به عنوان پوشش موجب افزایش رطوبت سیب زمینی سرخ شده و کاهش جذب روغن آن نسبت به نمونه شاهد شدند. بنابراین می توان گفت این پوشش ها می توانند با هدف کاهش جذب روغن و بهبود خواص کیفی سیب زمینی سرخ شده مورد کاربرد قرار گیرند، اما دانه شاهی به عنوان پوشش در مواردی که هدف کاهش جذب روغن باشد مناسب نیست چرا که موجب افزایش جذب روغن توسط سیب زمینی طی سرخ کردن شد، به طوری که استفاده از غلطت٪ ۱ آن موجب افزایش جذب روغن به میزان٪ ۱۵,۲۸ نسبت به تیمار شاهد شد. در این مطالعه بهترین پوشش، سوپیانسیون تهیی شده از صمغ دانه قدومه شیرازی با غلطت٪ ۲ بود، تیمار پوشش داده شده با این صمغ بیشترین درصد تغییرات رطوبت و راندمان سرخ کردن به ترتیب٪ ۱۸,۸۴ و٪ ۵۹ را نسبت به تیمار شاهد داشت و با استفاده از این پوشش میزان جذب روغن محصول٪ ۱۶,۷۲ کاهش یافت.

- [20] AOAC, 2005, Official methods of analysis, 15th edn. Association of Analytical Chemists, Virginia.
- [21] Karimi, N, Esmaeilzadeh Kenari, R, 2016, Functionality of Coatings with Salep and Basil Seed Gum for Deep Fried Potato Strips, American Oil Chemists Society, 93, 243-250.
- [22] Farhoosh, R, Riazi, A, 2007, A compositional study on two current types of salep in Iran and their rheological properties as a function of concentration and temperature, Food Hydrocolloids, 21, 660-666.
- [23] Bertolini Suarez, R, Campan, LA, García, MA, Zaritzky, NE, 2008, Comparison of the deep frying process in coated and uncoated dough systems, Food Engineering, 84, 383-393.
- [24] Bouaziz, F, Koubaa, M, Neifar, M, Zouari-Ellouzi, S, Besbes, S, Chaari, F, Kamoun, A, Chaabouni, M, Chaabouni, SE, Ghorbel, RE, 2006, Feasibility of using almond gum as coating agent to improve the quality of fried potato chips, evaluation of sensorial properties, LWT: Food Science and Technology, 65, 800–807.
- [25] Darei Garmkhani, A, Mirzaei, A, Maghsudlo, Y, Kashani Nezhad, M, 2009, Effect of hydrocolloids on amount of oil uptake and quality of semi-fried potatoes, Agricultural science and natural resources, 16, 123-135.
- [26] Malikarjunan, P, Chinan, MS, Philips, RD, 1997, Edible coating for deep fat frying of starchy products, Food Science and Technology, 30, 709-714.
- [27] Moreira, RG, Castell-Perez, ME, Barrufet, MA, 1999, Oil absorption in fried foods, Deep-fat frying, fundamentals and applications, Gaithersburg, Chapman & Hall Food Science Book, 179–221.
- function of concentration, temperature and time, Food Hydrocolloids, 23, 2062-2068.
- [13] Rimac-Brncic, S, Lelas, V, Rade, D, Simundic, B, 2004, Decreasing of oil absorption in potato strips during deep fat frying, Food Engineering, 64, 237–241.
- [14] Koocheki, A, Taherian, AR, Razavi, SMA, Bostan, A, 2009, Response surface methodology for optimization of extraction yield, viscosity, hue and emulsion stability of mucilage extracted from Leidium perfoliatum seeds, Food Hydrocolloids, 23, 2369-2379.
- [15] Hosseini Parvar, SH, Mortazavi, SA, Razavi, SMA, Merino-Merino, LM, Motamed Zadegan, A, 2010, Steady shear flow behavior of gum extracted from Ocimum basilicum L. seed: Effect of concentration and temperature, Food Engineering, 101, 229-342.
- [16] Akdeniz, N, Sain, S, Sumnu, G, 2006, Functionality of batters containing different gums for deep fat frying of carrot slices, Food Engineering, 75, 522-526.
- [17] Farhoosh, R, Esmaeilzadeh Kenari, R, Poorazrang, H, 2009, Frying Stability of Canola Oil Blended with Palm Olein, Olive, and Corn Oils, the American Oil Chemists' Society, 86, 71-76.
- [18] Daraei Garmakhany, A, Mirzaei, HO, Maghsudlo, Y, Kashani Nejad, M, Jafari, M, 2012, Production of low fat french-fries with single and multi-layer hydrocolloid coatings, Food Science and Technology, 51, 1334-1341.
- [19] AOAC, 1984, Official methods of analysis (14th ed.), Association of Official Analytical chemists, Washington DC, 14:004.

Investigation of effects of lepidium sativum seed, alyssum homolocarpum and methyl cellulose gums and Compound them on oil uptake and qualitative properties of fried potato during deep frying process.

Yadegari, M. ¹, Esmaeilzadeh Kenari, R. ^{2*}, Hashemi, S. J. ³

1. Master student of food science and technology, sari agricultural sciences and natural resources university
2. Associated Professor, Department of Food Science and Technology, sari agricultural sciences and natural resources university
3. Associated Professor, Department of Biosystem Engineering, sari agricultural sciences and natural resources university

(Received: 2016/05/23 Accepted: 2016/09/17)

Deep frying in oil are dry curing process that includes immersing food in hot oil the pieces and patches and increases the oil absorption than other methods, the use of edible films and coatings is suitable method to reduce the amount of oil absorbed during frying by product. In this study lepidium sativum and alyssum homolocarpum native seeds gums and methyl cellulose gum was selected as sources of hydrocolloid and separate and compound them effects on the oil absorption and moisture content, frying yield and coating percentage during deep frying process and also were studied flow behavior of the coating suspensions. The apparent viscosity of the suspension in all three dosages rapidly declined with increasing shear rate that reflects their pseudoplastic flow behavior and all have flow characteristics were similar. Hydrocolloid coatings used in this study to increase the moisture content of the product was different, but their impact on oil absorption. Among the coating, was most effective coatings made of gum 2% of alyssum homolocarpum seed, to cause maximum reducing oil uptake and increase in moisture content 16.72% and 18.84% respectively. Also treatment coated with this suspension was frying yield efficiency.

Keywords: Alyssum homolocarpum seed gum, Lepidium sativum seed gum, Methyl cellulose, Oil uptake, Deep frying

*Corresponding Author E-Mail Address: reza_kenari@yahoo.com